

Ευλόγημένο τό 2006.
Στείλε τή συνδρομή. 10 € έτησίως.
Γράψε ένα νέο συνδρομητή.

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12
105 54 - Άθήνα

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107

■
● ΕΤΟΣ 53ο - ΤΕΥΧΟΣ 490 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006 ●

● «Ίδε ό άμνός τουΰ Θεοϋ ό αίρων τήν άμαρτίαν τουΰ κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΚΟΙΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Χριστούγεννα! Γιορτάστηκαν;

■ **Δ**έν πέρασαν τά Χριστούγεννα! Ό κόσμος κοροΐδισαν «έαυτούς και άλλή-
λους», ότι τάχα γιόρτασαν Χριστούγεννα. Ψευδαισθήσεις ή άπάτη; Για μιá
φορά άκόμα πλαστικά Χριστούγεννα.

- Όλη ή κοσμικότητα μέ έπένδισι «Χριστουγεννιάτικη»!
- Η καλοφαγία στό όνομα τής λιτής φάτνης!
- Η σπάταλη κατανάλωσις στό όνομα τής θεϊκής «φτώχειας» και τής θεϊκής προσφοράς.
- Η φαντασμαγορία στό όνομα τουΰ ταπεινού σπηλαίου!
- Τό γιορτινό μεθύσι στό όνομα τής κενώσεως τουΰ Θεοϋ Λόγου!
- Η ύποκρισία στό όνομα τής πιό άνυπόκριτης Άγάπης, πού λέγεται Σάρκωσις τουΰ Θεοϋ.
- Η άνισότητα ανάμεσα στό δικό μας παχύσαρκο ύλισμό και στά σκελετωμένα παιδιά τουΰ «τρίτου κόσμου», στό όνομα τής Άγάπης χωρίς σύνορα, πού εΐ-
ναι ό Ίησοϋς Χριστός.

■ Ό σφαγιασμός τών νηπίων, χιλιάδων βρεφών (μέ τίς άμβλώσεις) σέ μιá
χώρα, πού ύψώνει καμπαναριά για τό Χριστό, μά σκύβει και προσκυνά όχι τή
φάτνη τουΰ Χριστοϋ, αλλά τό κοφτερό μαχαίρι τουΰ Ηρώδη.

Δέν πέρασαν, λοιπόν, τά Χριστούγεννα. Δέν γιορτάστηκαν τά Χριστούγεννα.
Έκείνος, ό Μονογενής Υιός και Λόγος τουΰ Θεοϋ, πήρε σάρκα. Έγινε άν-
θρωπος. «Ό Λόγος σάρξ έγένετο» (Ίωάν. α΄ 14). Θεάνθρωπος. Μέ τήν ένανθρώ-
πησί Του έδωσε σάρκα στό προαιώνιο σχέδιο τής βουλής τουΰ Θεοϋ. Έγινε πρα-
γματικότητα ή εϋδοκία τουΰ Θεοϋ Πατέρα.

Έμείς πότε θά δώσουμε σάρκα και όσα ή γάπη μας; Πότε θά γίνουμε
όντως άνθρωποι, άληθινοί χριστιανοί;

■ Δέν εΐναι θαϋμα άπλώς τά Χριστούγεννα. Εΐναι παράδοξο μυστή-
ριο. «Μυστήριον ξένον».

● Δέν γεννήθηκε στή Ναζαρέτ ὁ Χριστός, ὅπου ἔμενε ἡ Παρθένος. Γεννήθηκε στή *Βηθλεέμ*. Αυτό ἐπιτάσσει ἡ προφητεία (Μιχ. ε' 2).

● Δέν γεννήθηκε ὁ Βασιλιάς τοῦ οὐρανοῦ σέ *παλάτι βασιλικό*. Κι ἄς ζητᾶμε ἐμεῖς τὰ πιά πλούσια Χριστούγεννα. Γεννήθηκε στή σπηλιά, στά *ἄχυρα* τῆς φάτης.

Αὐτό ἐπιτάσσει ἡ *ταπεινωσις*.

«*Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου;*

Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;».

● Δέν Τόν εἶδαν αὐτοί, πού αἰῶνες Τόν περίμεναν, οἱ Ἰουδαῖοι. Τά *ἔθνη* πρῶτα Τόν συνάντησαν. Οἱ *μάγοι* Τόν ἀναζήτησαν (Ματθ. β' 2) καί Τόν βρήκαν.

Αὐτό ἐπιτάσσει ἡ *οἰκουμενικότητα* τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη χωρίς σύνορα, ὁ Χριστός χωρίς ρατσισμούς, ἡ καθολικότητα τῆς θεϊκῆς παρουσίας.

● Δέν Τόν εἶδαν οἱ *κουτινοί*. Οἱ *μακρινοί* Τόν ἔψαξαν. Ἄπο μακρὰ ἤρθαν οἱ προσκυνητές τοῦ μυστηρίου.

Αὐτό ἐπιτάσσει ἡ *ἀναζητήσις*. Ἦρθε «*ζητῆσαι καί σῶσαι*» (Λουκ. ιθ' 19). Κι ἐμεῖς ζητᾶμε, χτυπᾶμε δυνατὰ τήν πόρτα τῆς Ἀλήθειας.

Καί κάποιο *ἀστέρι* τελικά μᾶς ὁδηγεῖ στό Θεό τῆς Ἀγάπης.

Ἄστέρι! Τί εἶδους;

Τί ἦταν τό *ἀστέρι*, πού κάνει λόγο ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος (β' 2, 9);

● Δέν ἦταν ἓνα ἀπ' τὰ *πολλά*, τ' ἀναρίθμητα ἀστέρια.

Καί ὁ Ἰησοῦς δέν ἦταν οὔτε εἶναι ἓνας σάν τούς πολλούς ἀνθρώπους, σάν τ' ἀστέρια τῆς σοφίας, τῆς γνώσεως, τῆς πολιτικῆς, τῆς θρησκείας. Ἐκεῖνος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶχε *σχῆμα ἀνθρώπου*. «*Σχήματι εὐρεθεῖς ὡς ἄνθρωπος*» (Φιλιπ. β' 8), ταπεινώθηκε. Ἦταν ὁμως διαφορετικός. Ἄπειρος ἀνώτερος.

Καί τ' ἀστέρι τῶν Χριστουγέννων δέν ἦταν φυσικό, σάν τ' ἄλλα. Εἶχε *σχῆμα ἀστεριοῦ*. Ἦταν ἄορατη δύναμις σέ μορφή ἀστεριοῦ. *Μεταμορφωμένο*

ἀστέρι! Φάνηκε γιά τόν ἐρχομό Ἐκεῖνου, πού εἶναι μεταμορφωμένος ὁ Θεός.

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἐκεῖνο γιά *δολοῦς*. Ἦταν γι' αὐτούς, πού μιλοῦσαν τή δική του *γλῶσσα*.

Κάθε ἄνθρωπος μέ τή *γλῶσσα* του, μέ τό δικό του τρόπο προσκαλεῖται νά δῆ καί νά προσκυνήσῃ τόν Ἰησοῦ.

Ἄν ἔστειλε *προφήτη*, δέν θά τόν καταλάβαιναν οἱ ἀστρονόμοι (μάγοι).

Ἄν ἔστειλε *ἀπόστολο*, δέν θά τόν πρόσεχαν.

Ἄν τούς χάριζε τή *Γραφή*, δέν θά τήν ἀναγνώριζαν.

Ἄστέρι ἔστειλε στους ἀσχολούμενους μέ τ' ἄστρα. Κι αὐτό τούς ὠδήγησε στόν Προφήτη, στόν Ἀπόστολο, στόν ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ Πατέρα, στήν ἐκπλήρωσι τῆς Γραφῆς.

● Δέν ἦταν σέ μεγάλο *ὑψος* ἐκεῖνο τ' ἀστέρι. Ἐφτασε πολύ χαμηλά. Ἄλλωστε ἦρθε νά προσδιορίσῃ Ἐκεῖνον, πού ἀπό πολύ ψηλά κατέβηκε τόσο χαμηλά (Ψαλμ. ιζ' 10).

Τ' ἀστέρια δέν προσδιορίζουν μιά πόλι, πολύ περισσότερο ἓνα σπίτι, ἓνα τόπο, μιά σπηλιά. Ἐκεῖνο τ' ἀστέρι, ἐνῶ ἦταν πιά φωτεινό ἀπό ὅλα τὰ ἄλλα, σηματοδοτοῦσε ἀκριβῶς τόν τόπο τοῦ Χριστοῦ. Τόν τόπο τῆς *Οὐ-τοπίας*. Πῶς; Μά πῶς ὁ Ἀχώρητος, ἡ *Οὐ-τοπία*, χώρεσε σέ συγκεκριμένο χῶρο; Ἔτσι καί τ' ἀστέρι ἐκεῖνο ἦταν ἀποκλειστικά σηματοδοτῆς ἑνός τόπου (Ματθ. β' 9).

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι *ξένο ἀπ' τή δημιουργία*. «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα*» (Ψαλμ. ιη' 1).

Ποίημα εἶναι τὰ Χριστούγεννα. Τό ποίημα τῶν ἀγγέλων. Ὁ ὕμνος τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων, ἐξαισιῶν σέ τέχνη θεϊκή.

Μά εἶναι καί τό ποίημα τῆς νέας Δημιουργίας. Ἐνα καινούργιο ἀστέρι κατασκευάστηκε. Ἄστέρι; Μᾶλλον Ἥλιος ἦταν. Εἶναι τό νέο ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ *Δημιουργός* δημιουργεῖται.

Γι' αὐτόν κατασκευάζεται ἓνας *καινούργιος παράδεισος*, ἡ Ἐκκλησία.

Γι' Αυτόν τό καινούργιο *ἀστέρι*, διαφορετικό από τ' άλλα. «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α' Τιμ. γ' 16). Ἄστέρι φανερώθηκε, ἀλλά τόσο διαφορετικό!

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι αὐτό ἓνα βουβό *στολίδι*. Ἦταν ἓνας κήρυκας δυνατός. «Ἄλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν ὡσπερ στόμα τόν ἀστέρα προβαλλόμενον Σωτήρ» (ἀπ' τόν ἐσπερινό τῶν Χριστουγέννων). Ἦταν τό *μεγάφωνο* τοῦ οὐρανοῦ, πού κήρυξε τήν ἔλευσι τοῦ Μεσσία καί Λυτρωτή.

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἐκεῖνο μιά ὁμορφη *πινελιά* στό σκηνικό τῶν Χριστουγέννων. Ἦταν ἡ *προσφορά* τοῦ οὐρανοῦ σπερεώματος. Προσφορά, δωρεά, στό Δημιουργικό Λόγο, πού γίνεται δημιουργική σαρκωμένη Ἀγάπη. «*Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ;*» (ἀπ' τούς αἶνους τῶν Χριστουγέννων). Ὅλοι κάτι Σοῦ προσφέρουν, Χριστέ. Κι «*οἱ οὐρανοί τόν ἀστέρα.*»

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἓνα ἀπλό φωτεινό *σημεῖο*. Ἦταν ὁ *πρόδρομος* τῆς οὐρανοῦ παρουσίας. Γιά τούς Ἰουδαίους προδρομικό ρόλο παίζει ὁ Ἰωάννης. Γιά τούς ἐθνικούς προδρομική ἡ φωτεινή παρουσία τοῦ παράδοξου ἄστρου.

Ἦχι τυχαία ἡ παρουσία του

● Δέν ἦταν *τυχαία* ἡ ἐμφάνισις ἐκείνου τοῦ ἀστέρος. Τυχαῖος ὁ φυσικός οὐρανός; Ἦχι! Ὑπάρχει γιά νά φανερώνη, μέ τήν *ἄρμονία* του, τήν τέχνη καί τήν ἐπιστήμη τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀστερισμός τῆς γῆς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλανήτη μας, εἶχαν ἐκτροχιαστή.

Δυσαρμονία στίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἡ παρουσία τοῦ ἀστέρος, πού ἐκπροσωπεῖ τήν ἄρμονία τοῦ σύμπαντος, προμηνύει τήν ἐπαναφορά, τήν παλινδρόμησι τῆς ἀνθρωπότητας στήν ἄρμονία, στήν εἰρηνική συνύπαρξι, στήν ἀγάπη καί τήν ὁμορφιά.

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἐκεῖνο μιά *παρέα* στό μακρινό ταξίδι τῶν Μάγων. Ἦταν ὁ *ὁδηγός* τους. «*Μάγους ὁδηγή-*

σας εἰς προσκύνησίν Σου...» (ἀπ' τόν ἐσπερινό τῶν Χριστουγέννων).

Χάθηκε. Καί διότι ἔπρεπε νά δοκιμαστή ἡ πίστις τῶν μάγων. Καί διότι δέν πρέπει ὅλα νά τά περιμένουμε ἀπ' τόν *οὐρανό*. Κάποτε πρέπει νά ρωτᾶμε καί τή *γῆ*, ὅπως οἱ μάγοι ρώτησαν γιά τό πού ὁ Χριστός γεννᾶται (Ματθ. β 4).

Νά μή χαθῆ ἐξ αἰτίας μας τ' ἀστέρι τοῦ θείου φωτισμοῦ. Ὅταν πέφτη *πολύ χιόνι*, στό δρόμο χάνονται οἱ ἄσπρες σηματοδοῦρες. Ἄν πέση πιά πολύ, χάνονται καί τά προφυλακτικά *κιγκλιδώματα*. Κι ἂν τό ὕψος του γίνη μεγάλο, χάνονται καί οἱ ὁδοδείκτες, οἱ πινακίδες.

Ψυχρές καρδιές, σάν τοῦ Ἡρώδη, θέλουν κι ἄλλους ν' ἀποπροσανατολίσουν ἀπ' τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Κάποτε καί τό *χιόνι τῆς ἀδιαφορίας* καί τῆς πνευματικῆς *κακοκαιρίας* καλύπτει τά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ. Καί φτάνει ὁ ἄνθρωπος στήν ἀπόγνωσι:

—*Καί τώρα πού πᾶμε;...*

Πού πᾶμε; Κοίτα ψηλά! Μάγοι, κοιτᾶτε, ψηλά! Ἐναφάνηκε τ' ἀστέρι! Ὁδοιπόροι τῆς ζωῆς, συνοδοιπόροι τῆς καθημερινότητας, ἀλλά καί τῆς προσωρινότητας, κοιτᾶτε ψηλά! Θά τό δῆτε τό Ἄστέρι! Μονάχα αὐτό σταθερά παραμένει. Ὁ Χριστός ὁδηγός!

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἐκεῖνο *μόνιμο*. Ἦρθε γιά νά φύγη. Ἦρθε γιά νά δείξη. Καί σάν τέλειωσε ὁ ρόλος του, μπῆκε σάν τόν Ἰωάννη στά παρασκήνια.

Ὅταν ὁ ἥλιος ξεπροβάλλη, τ' ἄστρα χάνονται. Ἐκεῖνος λάμπει. Καλύπτει μέ τήν ἀκτινοβολία του κάθε ἄλλο φῶς.

Ἦρθε *ἐκτάκτως* τ' ἀστέρι. Γιά τόν *ἐκτακτο Ἐπισκέπτη*. Ἐκεῖνος παρέμεινε, ἥλιος τῆς ἱστορίας καί τῆς ψυχῆς μας ἄσβεστος. Τ' ἀστέρι ἔφυγε!

Ἄν κάποτε χάσουμε μερικούς ἄνθρώπους, πού σάν ὁδηγητικά ἀστέρια τά χρησιμοποίησε ὁ Θεός γιά νά μᾶς χειραγωγῆσι στό Φῶς Του, δέν θά ναι ἡ ζημιὰ μεγάλη. Τό τραγικό εἶναι νά χάσουμε τόν ἥλιο, τήν πίστι στό Χριστό.

Τό Χριστό νά μή χάσουμε.

Τό εὐαγγέλιό Του νά μή φύγη ἀπ' τήν πορεία μας.

Τήν ἀγάπη Του νά μή ξεχάσουμε.

Τό μυστήριό Του νά μή ξεθωριάση μέσα μας.

● Δέν ἦταν τ' ἀστέρι ἐκεῖνο ἄσκοπο. Ἦρθε καί σάν κατάλυσις. Καταλυτικό τῆς ἀστρολατρείας, τῆς ἀστρομαντείας, τῆς ἀστρολογίας, τῆς κάθε λογῆς ειδωλολατρίας. «Οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο Σέ προσκυνεῖν τόν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» (ἀπολυτίκιο Χριστουγέννων).

Οἱ ἀστρολόγοι ἀπατοῦν. Οἱ ἀστρονόμοι ἀπαντοῦν.

Τά ἄστρα δέν μιλάνε γιά τό μέλλον. Τό ἀστέρι ἐκεῖνο ἔδειξε Αὐτόν, πού εἶναι τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον (Λουκ. α' 33. Ἐβρ. ιγ' 8).

Ὁ κόσμος ψάχνει...

● Ψηλά καί χαμηλά! Τά ψηλά στά χαμηλά. Στά χαμηλά τά ψηλά!

Αὐτό εἶναι τά Χριστούγεννα.

Χριστούγεννα! Γιά τούς πολλούς ὑλική εὐμάρεια. Γιά τούς πιστούς οὐρανια ἀποκάλυψις.

Αὐτό δηλώνει τό ἀστέρι.

Χριστούγεννα! Γιά τούς πολλούς πολυτελής γαστριμαργία. Γιά τούς πιστούς πλοῦτος ἀγάπης. Πλοῦτος, πού φτωχαίνει, πού προσφέρεται στους ἄλλους, στήν ἐλεημοσύνη. Ἀγάπη ὄχι γιά τή λάσπη, ἀλλά γιά τή λάμψη τῆς προσφορᾶς.

Τό ἀστέρι κατεβαίνει, μά δέν μολύνεται. Μόνο ἡ ἀνυπόκριτη ἀγάπη κατεβαίνει χαμηλά, χωρίς νά μολύνεται.

■ Μάτια! Κοιτάξτε πρὸς τά πάνω. Θά δῆτε τό ἀστέρι.

■ Αὐτιά! Προσέξτε μυστικά! Θ' ἀκοῦστε τῶν ἀγγέλων τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις...» (Λουκ. β' 14).

■ Πόδια! Βαδίστε ἀπλᾶ καί σταθερά. Πορευθῆτε «ἐνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ» (κάθισμα Χριστουγέννων). Στῆς φάνης τό μυστήριό, στῆς ἐλεημοσύνης τήν ἀγκαλιά θά βρῆτε τό Χριστό.

■ Καρδιά! Χτύπα δυνατά ἐκεῖ κοντά, στῆς Παρθένου τό μονάκριβο παιδί, στό Θεάνθρωπο Κύριο.

■ Χέρια! Μείνετε ἀγνά καί καθαρά. Ὑψωθῆτε! Ἀκόμα πιό πολύ. Νά πιάστε τ' ἄστρα. Ν' ἀγγίξετε τό μυστήριό. Νά ψηλαφίστε τό θαῦμα.

■ Στείλτε, πιστοί, τό μήνυμα τῆς παγκόσμιας ἀγάπης σ' ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη, στοῦ κόσμου τούτου τήν ἀπάτη.

● «Εἶδαμε τ' ἀστέρι Του» (Ματθ. β' 2), εἶπαν οἱ μάγοι. Δέν εἶδαν οὔτε βασιλική ἐξουσία, οὔτε παλάτι φαντασίας, οὔτε σωματοφύλακες ἀσφαλείας, οὔτε φρουρά τιμητική, οὔτε χρυσές ἀσπίδες.

Εἶδαν καλύβι φτωχικό. Φτωχή μητέρα βρῆκαν.

Φτωχό τό περιβάλλον, πού συνάντησαν. Ἐκεῖ ὁμως τ' Ἀστέρι πάνω ἔλαμπε. Ἐκεῖ ἀστραφετὸ Ἥλιος, ἡ Θεότητα. Ἐκεῖνος, πού δικά Του εἶναι ὅλα τ' ἄστρα. Ἀστέρια, περπατήστε στή γῆ!

Ἄς φωτιστοῦμε κι ἄς φωτίσουμε. Ὁ κόσμος ψάχνει νά βρῆ τό Χριστό.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἑρμηνευτικοὶ τόμοι

Ἑρμηνευτικές ἐργασίες τοῦ Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη σέ Ἐπιστολές τοῦ ἁπ. Παύλου κυκλοφόρησαν πρόσφατα σέ δύο καλαίσθητα δεμένους (μεγάλου σχήματος) τόμους.

Ἄς ἑνας (σελ. 638) περιλαμβάνει:

**Τή Β' πρὸς Κορινθίους, καί
Τήν πρὸς Γαλάτας**

Ἄς ἄλλος (σελ. 692) περιλαμβάνει:

**Τήν πρὸς Ἐφεσίους,
Τήν πρὸς Φιλιππησίους καί
Τήν πρὸς Κολοσσαεῖς.**

Ἑρμηνευτικά βοηθήματα, κατάλληλα γιά ὀμιλίες καί γιά ἀγιογραφικές συνάξεις.

Γιά δῶρα σέ γιορτές. Γιά ἐκκλησιαστικές, θεολογικές καί ἐνοριακές βιβλιοθήκες.

Κάθε τόμος τιμᾶται 16 €. Ταχυδρ. 4 €.

Παραγγελίες στά τηλέφωνα:

2103212713 καί 2109765440.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Συνορθύλευμα τῶν πάντων

Νέα Ἐποχή! Ἀληθινή ἢ πλασματική κίνησης; Πραγματικότητα ἢ μορμολύκειο; Παλαιός Διάβολος ἢ νέος Σατανᾶς; Κάποτε ἕνας μοναχός φόρτωσε στό Διάβολο πρωτοφανῆ τρόπο παραβάσεως τῆς νηστείας. «Ὁ Διάβολος μέβαλε», εἶπε στό Γέροντα. Κι ἀκούστηκε ἡ δαιμονική διαμαρτυρία: «Ψέματα! Ἐγώ δέν μποροῦσα νά ἐπινοήσω κάτι τέτοιο...».

Ἄραγε ὑπάρχει Διάβολος, πού ἔχει ἐπινοήσει ὄλο αὐτό τό **συνορθύλευμα** τῶν κακῶν, πού τῶχουμε τσουβαλιάσει στό τσουβάλι, πού λέγεται «**Νέα Ἐποχή**»;

Προτιμῶ τόν ἐρωτηματικό τρόπο, διότι, ὁμολογῶ, δέν βρίσκω ἄκρη σ' ὄλον αὐτόν τόν **κυκεῶνα**, πού περιθριγκώνεται γύρω ἀπ' τήν ὀνομασία «**Νέα Ἐποχή**».

■ Θά πρέπει κανεῖς νά ναι **θρησκευολόγος** μέ γνώσι ὄλων τῶν θρησκευῶν.

■ Νά ναι **οικονομολόγος** καί τραπεζίτης μέ διεθνεῖς διασυνδέσεις καί μέ γνώσεις ὄλων τῶν οικονομικῶν καί παραοικονομικῶν κυκλωμάτων.

■ Νά ἔχη ὑπ' ὄψη του ὄλες τίς **ἀστρολογικές** ἀνοησίες καί **μαγικές ἀγυρτείες**.

■ Νά γνωρίζη ὄλες τίς **πολεμικές τέχνες** καί τά πολεμικά ἀθλήματα.

■ Νά ἔχη εἰσχωρήσει στά ἄδυτα ὄλων τῶν μεγάλων **κυβερνήσεων** τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τῶν διεθνῶν **συνασπισμῶν**, ὅπως τό ΝΑΤΟ, ἡ Ε.Ε. καί ὁ ΟΗΕ.

■ Νά εὐθυγραμμίζεται μέ τά «**Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών**».

■ Νά ἔχη εἰσχωρήσει στό ἄβατο τῆς **Μασωνίας**.

■ Νά ἔχη διεισδύσει στά μυστήρια τῶν «**οὐφο**» καί τῶν **ἐξωγήινων**.

■ Νά ἔχη μνηθῆ σ' ὄλα τά εἶδη τῆς **σύγχρονης μουσικῆς**, ὅπως ρόκ, χέβυ μέταλ, ρέηβ κ.λπ.

■ Νά εἶναι καί συνεργάτης τοῦ **Μαιτρέγια**, τοῦ ἀναμενόμενου νέου Μεσσία!

■ Νά εἶναι μέσα σ' ὄλα αὐτά καί σέ τόσα ἄλλα, γιά νά μπορέση νά περιγράψῃ τήν **ἀόρατη** σκοτεινή δύναμι, πού λέγεται «**Νέα Ἐποχή**», τῆ **συμπαντική** ἀδελφότητα (!), αὐτό τό **ὄλωτικό** σύστημα(!).

Ἐνασχόλησις τῶν ξένων

Ἔχουν ἀναγκαστῆ ν' ἀσχοληθοῦν ξένοι κυρίως θεολόγοι καί ἄλλοι ἐπιστήμονες μέ τήν ἀντιχριστιανική στάσι τοῦ τιτλουφορούμενου ὡς Νέα Ἐποχή (**New Age** - Νιού Ἐιτζ) συστήματος. Ἀναφέρομαι σέ τρία σχετικά δημοσιεύματα: τοῦ Γάλλου Ζάν Βερνέτ, τοῦ Ἰταλοῦ Ἐντζο Μπιάνκο καί τῆς Γερμανίδας **Basilea Schlink** (Βασιλείας Σλίνκ). Καί τά τρία ὑπογραμμίζουν μερικές ἀπ' τίς **θέσεις-ἀντιθέσεις** τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὡς πρὸς τό Χριστιανισμό. Ὅπως:

● Ἡ ἀνθρωπότητα εἰσέρχεται ἀπό τό 2000 ἀπό τήν ἀστρολογική περίοδο τῶν **Ἰχθύων** στήν περίοδο τοῦ **Υδροχόου**, σέ μιά ἐποχή συμπενευματοποιήσεως καί οἰκουμενικῆς συνειδητοποιήσεως ἀρμονίας καί φωτός, πού χαρακτηρίζεται ἀπό βαθεῖες ψυχικές μεταλλάξεις.

● Ὁ ὀρισμός τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**», σύμφωνα μ' αὐτούς, πού τήν εἰσήγαγαν, εἶναι: «**Ἐνα νέο μοντέλο, γιά νά δῆ κανεῖς τά πράγματα**». Προτείνουν μιά ὑπερθρησκεία, παγκόσμια, τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰδροχόου. Προχωρᾶμε γιά νέους Μεσσίες, ἀπό τῆ Θεοσοφία στόν Μαϊντράγια.

● Ὅρισμένες ἀπό τίς νέες ἀναζητήσεις εἶναι μιά σύγχρονη ἐποχή-ἐκδοχή

Εἰσήγησις στήν Πανορθόδοξο Διάσκεψι γιά τίς Αἱρέσεις καί τίς Παραθρησκείες — Προκόπιο Εὐβοίας (31 Ὀκτ. -3 Νοεμβρ. 2005).

της πολύ παλιᾶς συναντήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τήν εἰδωλολατρία. Τή θρησκεία, πού ὁ Θεός δημιουργεῖ τόν ἄνθρωπο, τήν ὑποκαθιστᾶ μέ τή θρησκεία, πού ὁ ἄνθρωπος γίνεται θεός.

• Ὁ Θεός δέν εἶναι ἓνα **Πρόσωπο**, ἀλλά μιά μεγάλη **ἐνέργεια**, πού διαχειρίζεται τό σύμπαν. Μιά ἀνώτερη ἔκφρασις τῆς κοσμικῆς συνειδήσεως, ἡ ἀνώτατη δόνησις τοῦ κόσμου.

• Πολλοί χριστιανοί σάν νάχουν διπλή θρησκεία. Συνδυάζουν καί τή Βίβλο, ἀλλά πού ἐρμηνεύεται πλήρως μέ γνωστική προοπτική. Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἓνας ἀπό τίς πολυάριθμες **μετενσαρκώσεις** τοῦ κοσμικοῦ Χριστοῦ, πού μπήκε στόν ἐπίγειο Χριστό σάν βαπτίστηκε στόν Ἰορδάνη, ὅπως μπήκε στό Βούδα, στόν Κρίσνα, στόν Μωάμεθ.

• Εἶναι ἓνας συγκρητισμός, πανθεισμός, ἀναζήτησις σωτηρίας ἔξω ἀπό κάθε ἀποκάλυψη.

• Σύνθημά τους: «*Δέν ἔχει σημασία αὐτό πού πιστεύετε ἀπ' τή στιγμή, πού αὐτό σᾶς βολεύει*». Καί τό ἄλλο: «*Εἶναι ἀλήθεια ἂν ἔτσι τό πιστεύης*». «*Πήγαινε ὅπου σέ ὀδηγεῖ ἡ καρδιά*».

• Ὁ νέος ἄνθρωπος τῆς Ν. Ε. δέν ἔχει ἀνάγκη τῆς **χάριτος**. Τοῦ φτάνει νά θέσθι σέ ἐνέργεια τίς δυνάμεις, πού ἀκόμα χρησιμοποιεῖ ἀνεπαρκῶς, τίς δυνάμεις τῆς συνειδήσεως καί τοῦ ἐγκεφάλου. Εἶναι αὐτόνομος. Δέν ἔχει ἀνάγκη τοῦ ἐξαγνισμοῦ, πού προσφέρει ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ.

• Προτείνει διαλογισμό, ἀλλά καί διατροφικές διαίτες, οἰκολογία, γιόγκα, ὑδροθεραπείες, βελονισμό, λιβάνι, ἀστρολογία, σουφισμό, χειρομαντική, ὑπνωτισμό κ.ἄ.

• Γιά τή «Ν. Ε.», ὁ Χριστιανισμός εἶναι φορμαλιστικός, ὀρθολογικός καί αὐταρχικός. Ἔχει ὡς ἀποτελέσματα τό ἄγχος, τήν ἀπόγνωσι, τίς ἐνοχές, τήν ταπείνωσι καί τήν ἀνικανότητα.

• Λέει ἡ Ν.Ε., ὅτι ξαναανακάλυψε τόν χαμένο Χριστιανισμό.

Τελικά τί εἶναι ἡ «Νέα Ἐποχή»;

Μήπως εἶναι καιρός νά σοβαρευτοῦ-

με; Ὅλες τίς μεθοδεῖες τοῦ Διαβόλου θά τίς ἐντάξουμε σέ μιά ἀόρατη κυβέρνησι, πού ὀνομάζεται «Νέα Ἐποχή»; Δύο πράγματα διαπιστώνονται.

• Τό *ἓνα*: Ὁ Χριστός εἶναι **συγκεκριμένο Πρόσωπο**. Ἡ Χριστιανική πίστις εἶναι συγκεκριμένη (τό κρί μέ γιῶτα κι ὄχι μέ ὑψηλον) **Ἀλήθεια**. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι συγκεκριμένος ὀργανισμός.

• Τό *ἄλλο*: Γιά ὅλο αὐτό τό κρᾶμα, πού ἀρεσκόμεστε νά τό ἀποκαλοῦμε «Νέα Ἐποχή» **τί συγκεκριμένο** ὑπάρχει; Ὑπάρχει συγκεκριμένο κέντρο; Συγκεκριμένος ὀργανισμός; Συγκεκριμένη ὀμάδα; Συγκεκριμένα πρόσωπα;

Πέρα ἀπό μερικά ἀνισόροπα πρόσωπα, πού σ' ὅλες τίς παραθρησκευτικές παραφυάδες αὐτοπαρουσιάζονται **μεσσίες** καί προκαλοῦν ἀναστατώσεις, δέν ὑπάρχουν ἄλλα πρόσωπα, πού φέρονται ὡς ὀργανωτές αὐτῆς τῆς **ὑπερθρησκείας**, τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Κάποια **Allic Bailcy** (Ἀλίκη Μπέιλυ) φαίνεται, ὅτι συγκεκριμενοποιεῖ τό σύστημα τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Τί εἶναι, λοιπόν, ἡ «Νέα Ἐποχή»;

Κίνημα; Ρεῦμα; Σκοτεινή ὀργάνωσις ἀγνώστων κέντρων; Τρόπος ζωῆς; Ὁ Ἄντιχριστος; Ὁ πρόδρομος τοῦ Ἄντιχριστου; Ἡ πηγὴ ὄλων τῶν ἐπί τῆς γῆς κακῶν; Πάντως πᾶνε νά τήν παρουσιάσουν σάν **μιά φωτιά**, πού ξαπλώνεται παγκόσμια. Καί τά **παραμύθια** ξαπλώνονται, καί κάποτε καλύπτουν τήν **Ἀλήθεια**. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ μίαν πόλιν, οὐδέ δύο καί τρεῖς, ἀλλ' ὀλόκληρον τῶν Γαλατῶν τό ἔθνος αὕτη τῆς πλάνης ἐπενέμετο ἡ πυρά... Τό τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα, συμφωνίας ὄνομα καί ὁμοιοίας ἐστὶ*» (Ε.Π.Ε. 20, 174-176).

Τί εἶναι; Εἶναι ὁ **παντοδύναμος** ἐκεῖνος ἐγκέφαλος, πού μᾶς κατευθύνει ἀοράτως καί μᾶς ἔχει μεταβάσει σέ ἄβουλα νούμερα μιᾶς ἀπρόσωπης μάζας;

Λένε, ὅτι **αὐτοπροσδιορίζεται ἡ Νέα Ἐποχή**. Ἀπό ποιόν;

• Λένε, ὅτι περάσαμε ἀπό τόν ἀστερισμό τῶν Ἰχθύων στόν ἀστερισμό τοῦ Ὑ-

δροχού. Καί επομένως, κατ' αὐθαίρετη ἐξήγησι, ἀπ' τό Χριστό, πού συμβολίζεται ὡς ΙΧΘΥΣ, περάσαμε στόν Ἀντίχριστο. Ἀπ' τό Χριστιανισμό, στό Μεταχριστιανισμό. Δηλαδή; Ἀστρολογικό εἶναι τό ζήτημα; Καί γιατί τότε **Νέα** ἢ Ἐποχή; Πρώτη φορά ἀσχολοῦνται οἱ χωρίς Χριστό ἄνθρωποι μέ τήν ἀστρολογία καί τά ζώδια;

● Λένε, ὅτι εἶναι **παγκόσμιο δίκτυο**. Ποιοί τό δικτυώνουν; Ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τίς μαντεῖες καί μέ τά μέντιουμ; Γιατί τότε **Νέα** ἢ Ἐποχή; Πρώτη φορά χωρίς Χριστό ἄνθρωποι ἀφήνονται στά δίχτυα τῆς μαγείας, τῆς μαντείας, τῶν παραψυχικῶν καί παραψυχολογικῶν φαινομένων, τῶν πνευματιστῶν, τῶν μέντιουμ;

Δυστυχῶς καί ἄνθρωποι, πού λένε ὅτι ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία ἐμμέσως πλήν σαφῶς ἀσχολοῦνται μέ **μαγείες**, μέ μάγια, μέ ξόρκια, μέ μαγικούς τρόπους θρησκευτικότητας, καλλιεργώντας ψευδαισθήσεις καί ἐκφοβισμούς. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «**Ἰδοῦ λέγω καί προλέγω πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀλῶ, οὐ φείσομαι πάλιν, ἄν τε περὶ αὐτοῦ, ἄν τε ἐπ' αὐτόν, ἄν τε ἄλλο τι τῆς τέχνης τῆς τοιαύτης ποιῇ**» (Ε.Π.Ε. 22,250-252). Μετά φρασις: **Ναί, σᾶς λέω καί σᾶς προειδοποιῶ ὅλους σας.** Ἄν κάποιος συλληφθῆ νά κἀν φυλακτά καί ξόρκια ἢ ἄλλο ἀπ' τή μαγική τέχνη, δέν θά τόν λυπηθῶ.

● Λένε, ὅτι πρόκειται γιά ἀντικατάστασι τοῦ Θεοῦ ἀπ' **τό νέο θεό**, πού δέν εἶναι ἄλλος, παρά ὁ ἴδιος ὁ **ἄνθρωπος**.

Δηλαδή, πρόκειται γιά προσπάθεια **ἰσοθείας** τοῦ ἀνθρώπου ἢ γιά κάποιον **ἀνθρωπόθεο**; Καί λοιπόν, αὐτό εἶναι **νέο**;

Εἶναι **Νέα** ἢ Ἐποχή; Τό ἀμάρτημα τοῦ πρώτου ἀνθρώπου αὐτό δέν ἦταν; Ἡ πτώσις του σ' αὐτό οὐσιαστικά δέν ὀφείλεται; Δέν θέλησε νά γίνῃ κι αὐτός Θεός; Οὐσιαστικά πρόκειται γιά τόν πειρασμό ὄχι ἀπλῶς τῆς ἀνθρωποθείας, ἀλλά καί τῆς πολυθείας.

Χρειαζόμεσταν, λοιπόν, τή **Νέα** Ἐποχή, γιά νά μᾶς τό πῆ; Πάντοτε δέν γινόταν λόγος γιά τόν **ὑπεράνθρωπο**; Πάντοτε δέν διαπιστώναμε εἰδωλοποιήσεις καί θεοποιήσεις ἀνθρώπων;

● Λένε, πῶς πρόκειται γιά προβολή

καί ἐπιβολή **ἀνατολικῶν θρησκειῶν** καί γιά χρῆσι τῶν τεχνικῶν πού αὐτές χρησιμοποιοῦν, ὅπως ἡ γιόγκα, ὁ διαλογισμός. Ἄλλά τώρα ἐμφανίστηκαν οἱ ἀνατολικές θρησκείες, ὥστε νά τίς χρεώνουμε κι αὐτές στή **Νέα** Ἐποχή; Πάντοτε ὑπῆρχαν οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου, πού φυσικά δέν ἔχουν σέ τίποτε νά κάνουν μέ τήν **Ἐκκλησία**, μέ τήν ἀποκάλυψι τοῦ Θεοῦ, μέ τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, μέ τήν **Καινή** Κτίσι, μέ τή **Βασιλεία** τῶν οὐρανῶν.

● Λένε, ὅτι ἡ **Νέα** Ἐποχή ὑποστηρίζει τήν **ἔκτρωσι**, τήν τεχνητή γονιμοποίησι, τά ναρκωτικά. Δηλαδή ὅλα τά κακά τά φορτώνουμε σέ μιά ἀόρατη ὀργάνωσι, γιά νά τά **ξεφορτωθῶμε** ἐμεῖς, οἱ συγκεκριμένοι ἄνθρωποι καί οἱ συγκεκριμένοι κρατικοί φορεῖς, οἱ συγκεκριμένοι ἔνοχοι; Τήν ἔκτρωσι ἢ **Νέα** Ἐποχή μᾶς τήν ἔμαθε; Τά ναρκωτικά ἢ **Νέα** Ἐποχή τά εἰσήγαγε;

Μήπως μέ τή **Ν. Ἐ. μεταποτίζουμε** τίς προσωπικές μας εὐθύνες; «**Τί νά κάνουμε; Δέν φταίμε ἐμεῖς. Ἄλλοι μᾶς κατευθύνουν. Ἐμεῖς ἔχουμε τό ἀκαταλόγιστο. Πιεσμένοι ἄνθρωποι εἴμαστε. Ἐχουμε ἐλαφρυντικά. Μᾶς κάνουν πλύσι ἐγκεφάλου. Ἄλλοι ἀποφασίζουν γιά μᾶς χωρίς ἐμᾶς. Σερνόμαστε ὑπνωτισμένοι!**». Δηλαδή, μήπως αὐτό πού λέμε **Νέα** Ἐποχή ἰσοδυναμεῖ μέ τή δική μας **μεγάλη Ἐνοχή**; Μήπως εἶναι ἓνα θαυμάσιο **«ἄλλοθι»** γιά νά μή σηματοδεύεται ἡ προσωπική εὐθύνη ἐνός ἐκάστου γιά ὅσα κακά συμβαίνουν στή γῆ; Μήπως εἶναι ἓνα καινούργιο μαξιλαράκι, γιά νά κοιμήσουμε τή συνείδησι καί τήν προαίρεσι, μιά πού γιά ὅλα δέν φταίει κανένας, παρά μόνο ἡ **Ν. Ἐ.**;

● Λένε, ὅτι ἡ **Νέα** Ἐποχή ὑποστηρίζει τή **μετενσάρκωσι**, κι ὅτι ἀκόμα κι ὁ Χριστός εἶναι μιά μορφή μετενσαρκωμένου Μεσσία. Μά γιατί; Περιμέναμε τή **Νέα** Ἐποχή νά μᾶς πιπιλίση τό μυαλό γιά τή μετενσάρκωσι; Δέν ὑπῆρχαν πάντοτε οἱ ἀνόητοι, πού δέχονταν τή μετεμψύχωσι ἢ τή μετενσάρκωσι;

(*Συνεχίζεται*)

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Λειτουργοί χωρίς συλλειτουργούς!

Συλλειτουργοί νοούνται κυρίως οί **συμπροεσβύτεροι** ή οί **συνεπίσκοποι**, πού μετέχουν καί συμπροσεύχονται σέ λειτουργία συγκεκριμένου χρόνου καί τόπου (ναοῦ). Ἄλλά συλλειτουργοί δέν εἶναι μόνο ὅσοι ἔχουν τό χάρισμα τῆς ἱερωσύνης. Στήν ὠρισμένη λειτουργία συμμετέχουν καί ἄλλοι.

- Συμμετέχουν καί **ἄγγελοι**. Παραστέκουν μέ διακονικό δέος χιλιάδες ἀρχαγγέλων καί μυριάδες ἀγγέλων. Παρακαλεῖ ὁ προεστώς τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως: «*Ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καί συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα*».

- Συμμετέχουν καί ὅλοι οί **πιστοί**, οἱ συμπροσευχόμενοι κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς ἱεραῆς μυσταγωγίας. Στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται, ὅτι ἡ ἀποστολή τῶν ἀποστόλων Παύλου καί Βαρνάβα γιὰ τὴν πρώτη ἀποστολική περιοδεία, γιὰ τὸ πρῶτο ὀργανωμένο ἀνοιγμα πρὸς τὰ ἔθνη, ἔγινε ἀπ' τὴν τοπική Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας, «*λειτουργούντων, προσευχομένων καί νηστεούντων ὅλων τῶν πιστῶν*» (Πράξ. ιγ' 2). Προφανῶς ἐπρόκειτο περὶ λειτουργικῆς συνάξεως, χωρὶς τὰ συγκεκριμένα ἀκόμα στοιχεῖα τῆς κατοπινῆς λειτουργίας. Ἐκεῖνο, πού ἔχει σημασία, εἶναι ὅτι στήν ἁγιοπνευματικὴ ἐκείνη σύναξι ἐπαναλήφθηκε ἡ οὐράνια κλήσις καί ἀποστολή τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου.

Τό φαινόμενο τῆς **ἀπουσίας** τῆς μεγίστης πλειονοψηφίας τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀπ' τὶς **λειτουργικὲς συνάξεις** σήμερα, δέν φαίνεται νά μᾶς ἀπασχολῇ σοβαρά. Σάν νά μὴ θλιβώμαστε ἀπ' τὴν ἔλλειψι **ἐκκλησιάσματος** στοὺς ναοὺς. Σάν νά μὴ θεωροῦμε σπουδαῖο τὸ κακό τῆς ἀπουσίας τῶν χριστιανῶν ἀπ' τὴ θεία λειτουργία τῆς Κυριακῆς. Κι αὐτὸ σημαίνει ἕνα ἀπ' τὰ δύο:

- Ἡ δέν ἀγαπᾶμε τοὺς **ἀδελφούς** μας, πού ἀπουσιάζουν, ἀφοῦ τοὺς ἀφήνουμε νηστικούς πνευματικά.

- Ἡ δέν ἀγαπᾶμε τὸ **ἔργο**, πού μᾶς ἀνέθεσε ὁ Θεός.

Ποῖός **ἠθοποιός** θά ἤθελε νά παίξει τὸ σημαντικό του ρόλο μπροστά σέ ἄδεια καθίσματα, χωρὶς θεατές; Ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας (προεσβύτερος ἢ ἐπίσκοπος) «*παίζει*» τὸ σημαντικότερο τῶν ρόλων στήν «**παράστασι**» τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου. Ἐμφανίζει τὸ **ὑπερθέαμα** τῆς θείας Λειτουργίας. Εἶναι ἠθοποιός μέ τὴν πρωταρχικὴ ἔννοια τῆς λέξεως. Ἔχει ἦθος καί «*ποιεῖ ἦθος*», ὠραιοποιεῖ τοὺς πιστοὺς μέ τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καλεῖ σέ θεϊκὴ ἀλλοίωσι καί ἐσωτερικὴ μεταμόρφωσι τοὺς πιστοὺς.

Ποῖός **ἐστιάτορας**, πού ἔχει τὴ συνείδησι ὅτι σερβίρει ἐκλεκτὰ ἐδέσματα, δέν θλιβεται ὅταν οἱ περισσότεροὶ περιφρονοῦν τὸ τραπέζι του καί ἐλάχιστοι δείχνουν σχετικὴ ὄρεξι; Τραπέζι χωρὶς συνδαιτημόνες τείνει νά μεταβληθῇ ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος τῆς θείας Λειτουργίας. Οἱ περισσότεροὶ ἀπ' τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνοριῆτες ἀπουσιάζουν, δέν «*γεύονται τοῦ δείπνου*».

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἀπουσία τῶν περισσοτέρων ἀπ' τὸ τραπέζι τῆς Κυριακάτικης τουλάχιστον Λειτουργίας; Ἐλάχιστα ὑπολογίζουμε ὅσους γιὰ **κοινωνικούς** ἢ τυπικούς μόνο λόγους στέκουν γιὰ λίγη ὥρα μέσα στό Ναό (γιὰ μνημόσυνα κυρίως). Δέν ἔρχονται γιὰ τὴ γλύκα τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου Του.

Ἔρχονται γιά «τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις». Δέν ἐκκλησιάζονται γιά τή **χαρά**, ἀλλά γιά τό... «χάρο», πού «τούς πήρε» κάποιο συγγενή ἢ φίλο!

Ἄς μιλήσουμε, λοιπόν, γιά τό ποιός φταίει γιά ἐκεῖνο τό «ἔχε με παρητημένον», γιά τήν **καταφρόνησι** τῆς λειτουργικῆς ζωῆς.

● Φταῖνε φυσικά οἱ **καλούμενοι**. Οἱ πολλοί ἔχουν πνευματική **ἀνορεξία**. Ἡ ἀδιαφορία γιά τήν ψυχή καί τήν αἰώνια ζωή τούς ἔχει ἀπομακρύνει ἀπ' τή μετοχή στή λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας. Δέν αἰσθάνονται τίς τέσσερις ἀνάγκες, πού λαχταροῦσαν καθημερινά νά ἱκανοποιοῦν οἱ χριστιανοί τῆς ἀρχαίας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας στήν ἐκκλησιαστική συναξί. «Ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδασχῇ τῶν ἀποστόλων καί τῇ κοινωσίᾳ καί τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καί ταῖς προσευχαῖς» (Πράξ. β' 42).

■ Αἰσθάνονταν τήν ἀνάγκη τῆς **κοινωνίας**, τῆς ἐπί τό αὐτό συνάξεως, τήν ἀνάγκη τῆς **ἀδελφότητος**. Ἦσαν ὁμόψυχοι. Σήμερα νιώθουν **ξένοι** οἱ πολλοί, ἀποξενωμένοι ἀπ' τή ζωή τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀδελφῶν. Ἀκόμα καί μέσα στήν ἐκκλησία στέκουν ὡς ξένοι ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλον.

■ Αἰσθάνονταν τήν ἀνάγκη τῆς **προσευχῆς**. Θεομά καί συνειδητά συμπροσεύχονταν στή λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας. Τώρα οἱ πολλοί καί μέσα στό ναό στέκουν σάν παθητικοί δέκτες ψαλλομένων μέν, μή νοουμένων δέ. **Ψυχοί** ἀκροατές χωρίς ἐσωτερική ἀγαλλίασι.

■ Αἰσθάνονταν τήν ἀνάγκη τῆς **διδασχῆς** τῶν Ἀποστόλων. Σήμερα ἔχουμε ἢ ἀπουσία κηρύγματος ἢ ἀηδία κηρύγματος. Ὁ λόγος δέν ἐλκύει. Κάποτε καί προκαλεῖ δυσφορία.

■ Αἰσθάνονταν τήν ἀνάγκη τῆς **θείας Εὐχριστίας**. Μετελάμβαναν ὅλοι μέ πίστι καί καθαρότητα βίου, μέ δέος καί χαρά. Σήμερα δέν τονίζεται πολύ ἡ προτεραιότητα στό μυστήριο τῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ θεία Κοινωνία. Δευτερεύοντα στοιχεῖα καλύπτουν τόν εὐχαριστιακό χαρακτήρα τῆς λειτουργίας. Ἄλλες, πολλοὶ υποδεέστερες ἀγιαστικές πράξεις (ἀγιασμός, ἄρτοκλασία, μνημόσυνο) ἀποπροσανατολίζουν τούς καλεσμένους στό τραπέζι τοῦ Θεοῦ.

● Φταῖνε ἀσφαλῶς περισσότερο οἱ **ἀπεσταλμένοι**, οἱ «δοῦλοι» τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, οἱ διάκονοι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο γι' αὐτό τό λόγο τούς ἔχει ὁ Θεός: Γιά νά φωνάξουν, γιά νά καλέσουν καί νά προσκαλέσουν. Ἐλάτε στή χαρά! Ἐλάτε στό Χριστό! Τούς στέλνει νά δίνουν **πρόσκλησι**, ὄχι νά γίνονται **πρόκλησις**. Νά γλυκαίνουν ψυχές, ὄχι νά ἐκμεταλλεύονται θρησκευτικές ἀνάγκες. Στήν παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου (Λουκ. ιδ' 16-24) παρατηροῦμε τέσσερις κινήσεις τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου:

■ Καλεῖ τούς **πρώτους**: «Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα». Ἐλάτε!

■ Καλεῖ τούς **πολλούς**, ἐκτελώντας τήν οἰκουμενική ἀποστολή τοῦ Κυρίου: «Εἰσάγαγε ὧδε». Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει τήν εἰσαγωγή τοῦ Χριστοῦ στήν οἰκουμένη καί διακονεῖ τήν εἰσαγωγή τῶν ἁγίων στόν οὐρανό.

■ Καλεῖ μέ ζήλο καί **σπουδή**. «Ἐξελθε ταχέως». Δέν παίρνει ἀναβολή τό ἔργο τῆς ἀποστολῆς, τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

■ Καλεῖ μέ **ξεχωριστή δύναμι**. «Ἀνάγκασον εἰσελθεῖν». Πείστε τόσο πολύ τούς ἀνθρώπους, ὥστε νά θεωρήσουν πρωταρχική τους ἀνάγκη τή μετοχή τους στό τραπέζι τοῦ Θεοῦ, στή λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας καί στή λειτουργία τῆς ἐπουρανίου βασιλείας.

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

“Ὅλα γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ

Α΄ Κορ. 1΄ 29–33

Ἡ ἐλευθερία μου καί ἡ συνειδησις τοῦ ἄλλου (στ. 29–30)

Ἡ νηστεία εἶναι ἐκούσια στέρνησις τροφῶν, καί ἀπό πλεωρᾶς ποιότητας καί ἀπό πλεωρᾶς ποσότητας. Ἡ ἐλευθερία τοῦ χριστιανοῦ ρυθμίζεται ἀπὸ ἄλλους θεσμούς, κυρίως ἀπὸ τὴν ἀγάπην.

Ὁ χριστιανὸς ἐνεργεῖ καί σύμφωνα μέ τὴ συνειδησι τοῦ ἄλλου. Ὑποχωρεῖ σέ ἐπουσιώδη θέματα, γιὰ νά μή προκαλῆ σκανδαλισμό. Ἐπισημαίνει ὁ ἀπ. Παῦλος: «Συνειδησιν δέ λέγω οὐκ ἴναι ἐαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἰναὶ γάρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;» (στ. 29). Στὴν ἀπλοελληνική: «Λέγοντας δέ συνειδησι, ἐννοῶ, ὅχι τὴ δική σου, ἀλλὰ τὴ συνειδησι τοῦ ἄλλου. Πρέπει νά λαμβάνω ὑπὸ ψιν τὴ συνειδησι τοῦ ἄλλου. Γιατί νά δίνω ἀφορμὴ νά κρίνεται καί νά κατακρίνεται ἀπὸ ἄλλη συνειδησι ἡ ἐλευθερία μου (νά τρώω ἢ νά μή τρώω εἰδωλόθυτα);».

● Σκοπὸς εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ σωτηρία. Γιατί νά δίνουμε ἀφορμὴ νά κρίνεται καί νά κατακρίνεται ἡ ἐλευθερία μας; Γιατί νά λένε ἄλλοι, πού βλέπουν ἀπρόσεκτες ἐνεργειές μας:

–Ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτοὶ δὲν μποροῦν νά θυσιάσουν κάτι;

● Μά ἐπιμένουν μερικοί:

–Εἴμαστε ἐλεύθεροι.

Ἐλεύθεροι τότε εἴμαστε, ὅταν ἡ ἐλευθερία μας εἶναι θυσιαστική. Ἡ σταυρωμένη ἐκούσια ἐλευθερία ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων καί τὴν αἰώνια ἐλευθερία τὴ δική μας.

Ὁ χριστιανὸς ὑπολογίζει τὴ σωτηρία τοῦ ἄλλου. Διαφορετικὰ ὑπάρχει κίνδυνος, ἡ εὐχαριστία νά γίνῃ βλασφημία. Κάτι τέτοιο λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸν ἐπόμενο στίχο: «Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, ἢ βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ;» (στ. 30). Στὴν ἀπλοελ-

ληνική: «Ἄν ἐγὼ μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, πού χαρίζει ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τρώω ὅ,τιδήποτε, γιατί νά κακολογοῦμαι γι' αὐτό, γιὰ τὸ ὅποιο εὐχαριστῶ τὸ Θεό; Κάτι, πού εἶναι ὑπόθεσις εὐχαριστίας, γιατί νά γίνεται ἀφορμὴ κακολογίας;».

● Τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ ὁ πιστὸς τὰ ἀπολαμβάνει ὡς χάρι. Γι' αὐτὴ τὴ δωρεὰ προσφέρει τὴ δική του χάρι, δηλαδή, τὴν εὐχαριστία. Λαμβάνει «μετὰ εὐχαριστίας» (Α΄ Τιμ. 8΄ 3).

● Πῶς, λοιπόν, εἶναι δυνατόν μεταλαμβάνοντας νά μετατρέψῃ τὴν εὐχαριστία σέ βλασφημία; Ὅταν σκανδαλίξῃ τὸν ἄλλο. Ἄλλωστε τὸ λέει ὁ ἄλλος τοῦ ἐπιστολῆ ὁ Παῦλος: «Δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι» (Ρωμ. 8΄ 24. Ἰδέ καί 18΄ 16).

–Μά, θά πῆτε, ἄδικα ὁ ἄλλος μέ κρίνει. Δέν γνωρίζει ὅλα τὰ περιστατικά.

Τὴν ἀπάντησι δίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ποῖον ἡμῖν βλάβος, ἂν κακῶς ἐκεῖνος κρίνῃ; Πόσω σέ βέλπιον τὸ μηδέ ὄλως κρίνειν αὐτῷ δίδοναι;» (Ε.Π.Ε. 18α,112). Μετάφρασις: Τί μᾶς βλάπτει ἐμᾶς, ἂν ἐκεῖνος κρίνῃ κακῶς; Πόσο καλύτερο ὅμως εἶναι τὸ νά μή δώσης ἀφορμὴ καθόλου γιὰ νά κατακρίνῃ;

Τὸ θέμα ἔχει δύο πλευρές:

● Ἡ μία εἶναι, ὅτι ὁ χριστιανὸς δέν μολύνεται μετέχοντας σέ πράγματα ἠθικῶς ἀδιάφορα. Ἄλλωστε καί μέσα στοῦ διεφθαρμένου κόσμου ζώντας προσπαθεῖ νά μή μολύνεται. Πρῶτό του ὁ Χριστὸς, πού ἦταν ἀδύνατον νά μολυνθῇ ἡ ἀναμαρτυρία Του, ὅπου κι ἂν πήγαινε, μ' ὅποιον κι ἂν συναναστρεφόταν. Ὅπως οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, κι ἂν ἀκόμα ἀγγίξουν βρωμίες καί ἀκαθαρσίες, παραμένουν καθαρὲς καί ἄθικτες, ἔτσι κι ὁ Κύριος, ὁ Ἥλιος τῆς Θεότητος.

Τὸ παράδειγμα ἀνήκει στὸν ἱερό Χρυσόστομο (Ε.Π.Ε. 18α,114).

● Ἡ ἄλλη εἶναι, ὅτι ὁ χριστιανός, ἂν δέν προσέχη τῆ συμπεριφορά του, εἶναι δυνατόν νά θεωρηθῆ ὑποκριτής. Ἐνὶ νά γίνεται ἀφορμὴ γιὰ τῆ δόξα τοῦ Θεοῦ, γίνεται ἀφορμὴ νά κακο-λογηθῆ ὁ Χριστιανισμός καὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Οἱ Ἕλληνας οὐκ εἰδότες μου τὴν φιλοσοφίαν, τὰναντία ὑποπεύουσι, καὶ ἐροῦσιν, ὅτι Χριστιανοὶ τῶν ἡμετέρων ἐφίενται, καὶ ὑποκριταὶ εἰσι, διαβάλλοντες μὲν δαίμονας καὶ ἀποστρεφόμενοι, ἐπὶ δὲ τὰς τραπέζας αὐτῶν τρέχοντες· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀναισθητότερον;» (Ε. Π.Ε. 18α,114). Μετάφρασις: Οἱ εἰδωλόγη-τρος, ἐπειδὴ δέν γνωρίζουν τῆ ζωὴ καὶ τὴν πίστι μου, ὑποπεύονται τὰ ἀντίθετα καὶ θά πούν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ποθοῦν αὐτά, πού πιστεύουμε ἔμεῖς καὶ εἶναι ὑποκριτές, διότι κατηγοροῦν μὲν καὶ ἀποστρέφονται τοὺς δαίμονες, ἀλλὰ τρέχουν στὰ τραπέζια τους. Κι ἀπ' αὐτὸ τί ἄλλο ὑπάρχει μεγα-λύτερο δεῖγμα ἀναισθησίας;

Πάντα πρὸς δόξαν Θεοῦ (στ. 31)

Ἡ εὐχαριστία στό Θεό δέν εἶναι μόνο γιὰ τίς μεγάλες δωρεές Του. Εἶναι καὶ γιὰ ἐκεῖνες, πού θεωροῦμε μικρές. Ὁ μέγας Ἀπόστολος ἀσκο-λεῖται καὶ μέ τὰ εἰδωλόθυτα, θέμα, πού θά τό κα-ρακτηρίζαμε ὡς ἡμᾶντο. Στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν τὰ ἀσήμαντα, πολλές φορές, παραδειγματίζουν γιὰ τὰ μεγάλα.

● Ἄν στὰ μικρά δέν ἔχουμε τὴ δύναμι νά προβοῦμε σέ θυσία, πῶς θά προβοῦμε σέ μεγά-λες θυσίες;

● Ἡ στάσις μας στὰ μικρά θέματα κάποτε φανερώνει τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν ἐλευθερία μας, δύο θέματα ὅχι ἀπλῶς ὑψιστα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ὅποια σταυρώθηκε ὁ Χριστός.

● Στὴ ζωὴ ὅλες οἱ πράξεις μας, καὶ οἱ πῶς μι-κρές, ἓνα σκοπὸ ἔχουν: Τὴ **δόξα τοῦ Θεοῦ**. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος θέτει τελικά αὐτὸ ὡς κριτήριον, γιὰ τὴν ἀξιολόγησι τῶν ἐνεργειῶν μας, τῆ δόξα τοῦ Θεοῦ: «Εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε» (στ. 31). Ἀπόδο-σις στὴν ἀπλοελληνική: «Εἴτε, λοιπόν, τρῶτε, εἴτε πίνετε, εἴτε κάτι ἄλλο κάνετε, ὅλα νά τὰ κά-νετε γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ».

Δοξάζεται ὁ Θεός μέ τίς πράξεις μας; Αὐτὸ εἶναι τὸ ὠραιότερο καὶ ἀσφαλέστερο κριτήριον. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Ἐνα κάλλιστον ὄρον ἡμῖν ἔδωκε, τὸ τὸν Θεόν διὰ πάντων δοξάζε-σθαι» (Ε. Π.Ε. 18α,118). Μετάφρασις: Ἐνα

θαυμάσιο κανόνα μᾶς ἔδωσε, τὸ νά δοξάζεται ὁ Θεός μέ ὅλα τὰ ἔργα μας.

● Μέ τὸ φαγητό μου δοξάζω τὸ Θεό; Ἀκόμα πῶς συγκεκριμένα: Δοξάζω τὸ Θεό γιὰ τὴ βρώσι καὶ τὴν πόσι; Πόσοι χριστιανοὶ λένε τίς «εὐχές τῆς τραπέζης»; Πόσοι πρὶν ἀπ' τὸ φαγητό καλοῦν τὸ Χριστό νά εὐλογησῆ τὸ τραπέζι καὶ μετὰ τὸ φαγητό Τόν εὐχαριστοῦν, διότι μᾶς «ἐνέπλησε τῶν ἐπιγείων Αὐτοῦ ἀγαθῶν»;

● Μέ τὸ ἐπάγγελμά μου δοξάζεται ὁ Θεός;

● Μέ τὴν οικογένειά μου δοξάζεται ὁ Θεός;

● Μέ τὴ συμπεριφορά μου δοξάζεται ὁ Θεός;

● Καὶ πρό παντός ἔχω τέτοια ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους, ὥστε νά δοξάζεται ὁ Θεός; Ἡ ὠραιότερη δοξολογία γίνεται μέ τὴν κιθάρα τῆς ἀγάπης. Ὅταν λάμπουν τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, δοξάζεται «ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε' 16).

Ἄρεστοὶ καὶ ὠφέλιμοι (στ. 32-33)

Σ' αὐτὴ τῆ σφαῖρα τῆς ἀγάπης ἐκνεῖτο ὁ ἀπό-στολος Παῦλος. Τὰ διδύματα τοῦ φωτίζονταν ἀπ' τὸν προβολέα τῆς ἀγάπης, πού εἶναι στη-μένος στὴν κορυφὴ τοῦ Σταυροῦ. Γι' αὐτὸ καὶ πρόσεχε πολύ. Κι ὅπως πρόσεχε ἐκεῖνος, ἐτσι προτρέπει καὶ τοὺς χριστιανούς νά προσέχουν. Νά ἔχουν προκοπὴ (Α' Τιμ. δ' 15). Νά μὴ γίν-ωνται πρόσκομμα (Α' Κορ. ν' 9). Ἀπρόσκο-πτοι νά μὴν εἶναι. Ἀπρόσκοπτοι νά εἶναι: «Ἀ-πρόσκοπτοι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ γὰ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι» (στ. 32-33). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: «Νά μὴ δίνετε ἀφορμὴ κατηγορίας, ἀλλὰ νά εἴσθε ἄψογοι ἀπέ-ναντι καὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων (τῶν εἰδωλολατρῶν) καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως κι ἐγὼ πάντοτε ἀρέσω σέ ὅλους μέ τὸ νά μὴν ἐπιδιώκω τὸ δικό μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν, γιὰ νά σωθοῦν».

● Ὅλοι ἔχουν τὸ ὑψιστὸ δικαίωμα, νά συ-ναντήσουν τὸ Χριστό. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐθνικοί. Στὸ δρόμο τους αὐτὸ ἄς μὴ παρεμβάλ-λουμε ἐμπόδια. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι βρίσκονται μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἂν δέν σταθοῦν συνεπεῖς στὴ ζωὴ τοῦ Σταυροῦ, στὴν πίστι καὶ στὴν ἀγάπη, εἶναι δυνατόν νά διώξουν ἄλλους, πού εἶναι ἀσπύρτικοι. Γι' αὐτὸ λέγει: «Ἀπρόσκοπτοι γίνε-

σθε καί Ιουδαίους καί Ἑλλησι καί τῆ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ» (στ. 32).

● Οἱ χριστιανοί εἶναι τό φῶς καί τό ἄλλας (Ματθ. ε' 13) καί ἡ ζύμη (Α' Κορ. ε' 6) τοῦ κόσμου. Μικρή ζύμη, λίγοι ἀριθμητικά. Μά μποροῦν νά ζυμώσουν ὅλο τόν κόσμο.

Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: *«Εἰ φῶς ἐσμὲν καί ζύμη καί φωστῆρες καί ἄλλας, φωτίζειν, οὐ σκοιάζειν δεῖ σφίγγειν, οὐ παραλύειν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπισπᾶσθαι τοὺς ἀπίστους, οὐ φυγαδεύειν»* (Ε.Π.Ε. 18α,118). Μετάφρασις: Ἐάν εἴμαστε φῶς καί ζύμη καί φωστῆρες καί ἄλλας, πρέπει νά φωτίζουμε, ὄχι νά σκοιάζουμε. Νά συγκρατοῦμε, ὄχι νά παραλύουμε. Νά προσελκύουμε τοὺς μή πιστοὺς, ὄχι νά τοὺς ἀποπέμψουμε.

● Οἱ χριστιανοί δέν εἶναι ἀνθρωπάρεσκοι. Πράπτουν ὅσα ἀρέσουν στό Χριστό.

Δυστυχῶς σήμερα οἱ πολλοί κι ἀπὶ τοὺς θεωρουμένους καί λεγομένους ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ γνώμη τοῦ κόσμου. Κολακεύονται ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τοῦ κόσμου. Ἐπιζητοῦν τό θαυμασμό καί τὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δέν τὰ πετυχαίνει, ἂν δέν προσαρμοσθῆς στόν κόσμο.

Ἐάν κοιτᾶς τόν ἑαυτό σου καθημερινά στόν καθρέφτη τῆς ἀνθρωπαρέσκειας, μόνο χριστιανός δέν εἶσαι. «Εἰ ἐπὶ ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἦμην» (Γαλ. α' 10).

● Ἄλλ' ἐνῶ οἱ χριστιανοί δέν εἶναι ἀνθρωπάρεσκοι, ἐνεργοῦν ὅμως γιὰ τὴν ὠφέλεια τῶν

ἄλλων. Ὁ Παῦλος αὐτό τό χαρακτηρίζει ὡς *«ἀρέσκειν τοῖς πᾶσιν»*. Λέει: *«Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καί Ιουδαίους καί Ἑλλησι καί τῆ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τό ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τό τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι»* (στ. 32–33). Ἐδῶ ἀρέσκω σημαίνει ὠφελῶ, ἀγαπῶ, θυσιάζομαι.

● Στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Παύλου διατυπώνεται ὁ δεύτερος σπουδαῖος κανόνας στή ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ. Ὁ πρῶτος, ὅπως εἶδαμε, εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Ὁ δεύτερος, ἡ **ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν**. Τό συμφέρον τῶν ἄλλων. Ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων. *«Μὴ ζητῶν τό ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τό τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι»* (στ. 33).

● Ὑπόδειγμα ἀγάπης ἱεραποστολικῆς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος. Τά πάντα ἔκανε γιὰ νά σωθοῦν οἱ ἄλλοι. Ἡ ἀγάπη του ἔφθασε στό σημεῖο νά εὐχεταί, ν' ἀπολεσθῆ ὁ ἴδιος, ἀρκεῖ νά σωθοῦν οἱ ἄλλοι! Ὑπερβολικός, ἢ μάλλον ἀπίθανος λόγος, ἀφοῦ κανεὶς δέν θέλει ν' ἀπολεσθῆ, πολλῶ μάλλον ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος. Χρησιμοποιεῖ ὅμως καί αὐτό τό σχῆμα λόγου (Ρωμ. θ' 3). Εἶχε τόση ἀγάπη, ὥστε καί τόν... παράδεισο ἀκόμα ἦταν ἔτοιμος νά θυσιάσῃ, ἀρκεῖ νά τόν κληρονομήσουν οἱ ἄλλοι!

Πῶς νά μὴ θαυμάσῃς ἓνα τέτοιο Παῦλο! Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Πάντων γοῦν ἀνώτερος ὢν κατὰ τὴν ἀκριβείαν, πάντων κατώτερος γέγονε κατὰ τὴν συγκατάβασιν»* (Ε.Π.Ε. 18α,120). Μετάφρασις: Ἐνῶ, λοιπόν, ἦταν ἀνώτερος ὄλων στήν τελειότητα, ἔγινε κατώτερος ὄλων στή συγκατάβασιν.

● Τό παράδειγμα τοῦ Παύλου, πού ἔγινε «μιμητὴς Χριστοῦ» (Α' Κορ. ια' 1), ἀκολούθησαν ὄλοι οἱ ἅγιοι. Σβῆνει τό «ἐγώ». Ὅλα οἱ ἅγιοι τὰ δίνουν γιὰ τοὺς ἄλλους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Οὐδεὶς τῶν ἁγίων τὰ ἑαυτοῦ ποτε ἐσκόπησεν, ἀλλὰ τὰ τοῦ πλησίον ἔκαστος: ὅθεν καὶ ἔλαμψαν μάλλον»* (Ε.Π.Ε. 18α, 122). Μετάφρασις: Κανένας ἀπὶ τοὺς ἁγίους δέν ἐπεδίωξε τὰ δικά του, ἀλλὰ καθένας φρόντισε γιὰ τό συμφέρον τοῦ πλησίον. Γι' αὐτό καί ἔλαμψαν περισσότερο.

ΔΓΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Ὁρθόδοξος Χριστιανικός Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €.

Κύπρου 16 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 20.
Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 25.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Τό Ἡμερολόγιο τοῦ 2006, ἀφιερωμένο στήν Ἀνάληψιν (σελ. 64), τιμᾶται 80 λεπτά (0.80 €). Ἐκπτώσεις σέ μεγάλη ποσότητα. Τηλεφωνήστε στὰ 2103212713 καί 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὅλα τά βλέπει ὁ Θεός

Νέος χρόνος μπήκε! Τό 2006 δέν προσθέτει μόνο ἕκτο χρόνο στόν 21ο αἰῶνα. Προσθέτει κι ἕνα χρόνο ἀκόμα στήν προσωπική μας ζωή. Γιά πολλούς δέν θάναί ὀλόκληρος ὁ χρόνος. Θ' ἀποδημήσουν πρὶν τελειώση. Θ' ἀναχωρήσουν γιά τήν αἰωνιότητα. Ὅσο ὁμως κι ἂν εἶναι ὁ «ὑπόλοιπος χρόνος τῆς ζωῆς ἡμῶν», δέν ἔχουμε περιθώρια νά παίζουμε ἀδιαφορώντας γιά τή σωτηρία μας.

Κρυφτούλι μέ τό Χριστό δέν μπορούμε νά παίζουμε. Στήν ὀθόνη τῆς παγγνωσίας Του ἐμφανίζονται ὅλα. «Οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δέ γυμνά καί τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος» (Ἐβρ. δ' 13)

● *Τί κάνει Ἐκεῖνος;*

Ὅλα τά βλέπει. Ἡ βεβαιότητα αὐτή πρέπει νά μᾶς συνέχη.

—*Μέ βλέπει ὁ Θεός!*

Ἡ πρῶτη ἀντίστασις στόν προκλητικό πειρασμό (ιδέ καί Γεν. λθ' 9).

—*Πῶς θά τό κάνω αὐτό κάτω ἀπ' τά μάτια τοῦ Θεοῦ;*

Ἡ σκέψις αὐτή συγκρατεῖ ἀπ' τόν πειρασμό. Δέν ὑπάρχει κάτι, πού νά μὴν εἶναι φανερό στά μάτια τοῦ Κυρίου μας: «Οὐκ ἔστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται» (Λουκ. η' 17).

● *Τί θά κάνη Ἐκεῖνος;*

Δέν μπορεῖ νά μὴ φανερώση ὅσα ἔχουμε διαπράξει καί δέν θελήσαμε μόνοι νά τά φανερώσουμε. Ἡ δικαιοσύνη τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως ἀπαιτεῖ πλήρη διαφάνεια. «Τούς γάρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τά διά τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν εἴτε κακόν» (Β' Κορ. ε' 10). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Αὐτῶ μέλλομεν δοῦναι εὐθύνας τῶν πεπραγμένων. Οὐκοῦν μὴ*

ἀναπέσωμεν, μηδέ ὀλιγοψυχήσωμεν. Ἴκανά μὲν οὖν καί τά εἰρημένα παιδεῦσαι» (Ε.Π.Ε. 24,378). Μετάφρασις: Σ' Αὐτόν πρόκειται νά δώσουμε λογαριασμό γιά τίς πράξεις μας. Ἐπομένως ἄς μὴ δειλιάσουμε οὔτε νά λιποψυχήσουμε. Μποροῦν κι αὐτά πού λέχθηκαν νά σᾶς διδάξουν.

● *Τί νά κάνουμε ἐμεῖς;*

Νά ἐκμεταλλευτοῦμε τόν καιρό, πού ἡ καρδιά μας ἀκόμα χτυπά.

Ἐχουμε τώρα τόν καιρό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τό ἔλεός Του ἔτοιμο νά ἐξαφανίση τό «φίλμ» τῆς ζωῆς μας. Μέ τή μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι καταστρέφεται. Δέν ὑπάρχει στό ἀρχεῖο τοῦ Θεοῦ.

Ἄν δέν προλάβουμε, ὅσο ζοῦμε ν' ἀποκαλύψουμε στόν πνευματικό μας τό βρώμικο περιεχόμενο τῆς ὑπάρξεώς μας, ὁ Χριστός, πού τά ξέρει ὅλα, θά τά... ἀποκαλύψῃ. Ὅλα τά ἀνεξομολόγητα ἀμαρτήματά μας! Σκέψεις, λογισμοί, κρυφά ἀνομήματα, ὅλα γυμνά!

Ἄς ξανασκεφτοῦμε:

● Ὅλα ὁ Χριστός τά βλέπει.

● Ὅλα θά τά φανερώση (ἂν δέν τά φανερώσουμε ἐμεῖς τώρα).

● Γιά ὅλα θά δώσουμε λόγο. Γιά ὅλα θά πληρώσουμε.

Καθόμαστε, λοιπόν; Δέν ἀνησυχούμε; Ἄς σπεύσουμε νά λουστοῦμε. Κι ἄς ἀλλάξουμε δρόμο, ὅπως οἱ μάγοι.

Τό πάθημα δέν ἔγινε μάθημα;

ἘΧριστός, λέει ἢ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή, ἔμαθε ἕνα μάθημα: τό μάθημα τῆς ὑπομονῆς. Μυστηριῶδες χωρίο, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Χριστός δέν μαθητεύει, ἀφοῦ εἶναι ὁ παντογνώστης Θεός. Κι ὁμως! «Ἐμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν» (Ἐβρ. ε' 8). Τό Πάθος Του εἶναι ἡ πρακτική ἀσκήσις τῆς θεωρίας τῆς ὑπα-

κοῦς στήν προαιώνια βουλή τοῦ Θεοῦ. Ὁ Σταυρός εἶναι τό **φρουριστήριο** τῆς ὑπακοῦς. Καί βραβεῖο εἶναι ἡ Ἀνάστασις.

Συγχρόνως ἔμαθε κι ἐμᾶς νά μαθαίνουμε ἀπ' αὐτά πού παθαίνουμε.

• Ἡ Ἐκκλησία στήν πάροδο τῶν αἰῶνων ἔμαθε πολλά ἀπό ὅσα ἔπαθε, κυρίως μέ τούς **διωγμούς**. Ἐμαθε νά στηρίζεται ὄχι στήν κρατική ἐξουσία, ἀλλά στή θεϊκή παντοδυναμία.

Ἐπαθε καί ἔμαθε, ὅτι ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως εἶναι «τοῦ Θεοῦ καί οὐκ ἐξ ἡμῶν» (Β' Κορ. δ' 7).

Ἐμαθε, ὅτι ὅταν «ἀσθενῆ» (διώκεται καί πολεμῆται), τότε εἶναι **δυνατή**.

• Βγῆκε ἀπ' τίς κατακόμβες καί σάν νά ξέχασε τό μάθημα.

Στηρίχτηκε κυρίως στό σφιχταγκάλιασμα τῆς **κοσμικῆς δυνάμεως**. Μετετράπη καί ἡ ἴδια σέ κοσμική δύναμη.

Λάμψις τῆς ὄχι «ἡ πορφύρα καί ὁ βύσσος» τῶν ματωμένων παρασῆμων (στιγμάτων), ἀλλ' ἡ χρυσοποικιλτή ἐμφάνις τῶν πανηγυριῶν τῆς, τῶν μοναστηριῶν τῆς (ὄχι φυσικά ὄλων) καί τῶν μεγαλοσχῆμων ἐκπροσώπων τῆς!

• Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στή **Ρωσία** ἔζησε ἐβδομήντα (70) χρόνια φρικτοῦς διωγμούς. Κι ὅμως, σάν νά μὴν ἄφησαν πίσω κανένα δίδαγμα. Παρατηρεῖται στή διοίκησί τῆς σήμερα μιά ἐξουσιαστική μαυία. Σάν νά ἐπιστρέφουν στήν πρὶν ἀπό τό 1917 προνομιακή διαχείρισι ἰσχύος.

Οἱ χιλιάδες **μάρτυρες** ξεχάστηκαν (οὔτε κἂν ἐπίσημα ἀγιοποιήθηκαν). Ἀνακαινίζονται μέ **χρυσάφι** περίλαμπροι Ναοί, ὅπως στήν Κόκκινη Πλατεία τῆς Μόσχας καί ἀπέναντι στό Κρεμλίνο. Νεοπλουτίστικη πολυτέλεια, ἐνῶ ὁ λαός ἀκόμα λιμοκτονεῖ!

• Τό πάθημα τοῦ **Σταυροῦ** σέ μιά μονάχα λάμψι ὀδηγεῖ: στήν **Ἀνάστασι**. Σέ μιά δόξα ἀνεβάξει: στήν **ἀνακαινισμένη** ζωή.

Πότε θά μάθουμε ἀπ' τὰ ποικίλα **παθήματα** τῆς ζωῆς, ὥστε αὐτά νά γίνουν **πατήματα** ταπεινῆς πορείας πρὸς τὴν οὐράνια δόξα;

Στή Δικαιοσύνη δέν τελείωσε! Στήν Ἐκκλησία τελείωσε!

Ἡ παραδικαστικό καί παραεκκλησιαστικό! Δυό **κυκλώματα**, πού τὴν ἴδια ἐποχή (πρὶν ἀπό ἓνα χρόνο περίπου) ἀνέδυσαν τὴ δυσσομία τους, σφιχταγκάλιασμένα.

• Ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε, ὅτι ὁ προφυλακισμένος **ρασοφόρος Ἰάκωβος Γιοσάκης** δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἄκρη, ἀπό ὅπου ξετυλίγεται τό κουβάρι τοῦ παρακυκλώματος στό χωρο τῆς **Δικαιοσύνης**, ἀλλ' εἶναι καί ἡ βασική αἰτία, πού οἱ πλείστοι τῶν παρεμπομένων δικαστικῶν διώκονται.

Ἦδη ἔχουν τεθῆ πολλοί ἐκτός ὑπηρεσίας, ἐνῶ κάποιοι εἶναι καί προφυλακισμένοι! Μερικούς τούς «ἔφαγε» τό ταξίδι μέ τό Γιοσάκη γιὰ τὴν ἐνθρόνισι τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

• Ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε, ὅτι ὁ ἐκ Βόλου δικηγόρος **κ. Ἐμμανουηλίδης**, στενός συνεργάτης σέ νομικά θέματα τοῦ τότε Μητροπολίτου Δημητριάδος καί νῦν Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, παραπέμπεται γιὰ σοβαρά ἀδικήματα (μορφῆς κακοεργημάτων), πού κι αὐτά ἔχουν ἄμεση ἢ ἔμμεση σχέσι μέ τό Γιοσάκη.

• Ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε, ὅτι ὁ Γιοσάκης ἦταν εὐνοούμενος ὄχι μόνο τοῦ πρ. Μητροπολίτου «Ἀττικῆς» **Παιτελέμονος (Μπε-**

ΟΡΘΟΔ. ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ»

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Β. Ὀλγας) 103
ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Μπραχάμι)
Τηλεφ. 2109765440

- Βιβλία θρησκευτικά, μουσικά, νεανικά.
- Ἐκκλησιαστικά εἶδη.
- Κεντρική διάθεσις τῶν βιβλίων τοῦ Ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη.
- Κασέττες ὕμνων, τραγουδιῶν, ὁμιλιῶν.
- Ἐἶ μέ βυζαντινοῦς ὕμνους καί τραγοῦδια.

Τό Βιβλιοπωλεῖο ἀνακαινίστηκε προσφάτως. Πλουτίστηκε μέ μεγάλη ποικιλία πνευματικῶν δώρων. Ἀπέχει μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τό Μετρό (**Δάφνη** ἢ **Ἁγ. Δημήτριο**).

ζενίτη), αλλά και του πρ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος Θεοκλήτου (Κουμαριανού), έκ των εμπίστων του Μακαριωτάτου.

• Άρκεί νά λάβουμε ύπ' όψιν, ότι **Βαβύλης** καί **Γιοσάκης** κρατούν άκόμα τό στόμα κλειστό καί άδημονούν πότε θά τό άνοιξουν!

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι δέν άποτελεί έπιτυχή διαπίστωση ή φράσις: «*Έμείς στην Έκκλησία κάναμε τήν κάθαρση!*»! Έξήλθε άπό τά χείλη του Άρχιεπισκόπου Άθηνών (28 Νοεμβρίου 2005).

Γιατί δέν είναι έπιτυχής ή φράσις;

• Δέν φαίνεται ν' άνταποκρίνεται στή σύγχρονη πραγματικότητα.

Πώς ό πρόεδρος του Άρείου Πάγου κ. **Ρωμύλος Κεδίκογλου**, παρ' όλο ότι είκοσι πέντε (25) δικαστικοί έχουν παραπεμφθή για διαπλοκή, δωροδοκία, διαφθορά κ.λπ., έπιμένει, ότι ή κάθαρσις θά προχωρήσει πίο βαθεία στό σώμα των δικαστικών, κι έμεις στό δικό μας χώρο ισχυριζόμαστε, ότι τελείωσε ή κάθαρσις;

• Άκόμα καί άντιπρόεδρος του Άρείου Πάγου έχει τεθη έκτός ύπηρεσίας, ένω στόν έκκλησιαστικό χώρο **ούτε ένας Μητροπολίτης** δέν καταδικάστηκε. Άκόμα καί ό πολός Μπεζενίτης άπειλεί, ότι θά έπιστρέψει στόν έπισκοπικό θρόνο της Κηφισιάς, δικαιούμενος (όπως έλπίζει) άπό τό Συμβούλιο της Έπικρατείας.

• Στην Έκκλησία ή **κάθαρσις** δέν τελειώνει! Πάντα θά υπάρχουν Κολοσούσηδες, Γιοσάκηδες, Άρμένηδες! Διότι πάντοτε θά έπιδιώκη νά «*πλευοεκτῆ*» ό Σατανάς.

Τουλάχιστον άς μήν άνεβάζουμε σε ύψηλές θέσεις έκκλησιαστικούς συνηγόρους του Μπεζενίτη καί άλλων τινών!

Μήπως τό έκκλησιαστικό (ή, καλύτερα, τό ρασοφορεμένο) σώμα χρειάζεται κάποιον Σανιδά; Η Δικαιοσύνη τόν έχει...

Ό Διάβολος της τσέπης!

Ποφασίστηκε σύνταξις νέου Ποινικού Κώδικα, ιδίως για τά **ήλεκτρονικά έγκλήματα**. Όργιάζει, όπως είναι γνωστό, ή παιδοπορνεία μέσω του *ιντερνέτ*. Όποσδήποτε ή παιδοπορνεία

καί ό βιασμός **άνηλικών** έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα ως έγκλήματα.

Αυτό δέν σημαίνει, ότι ή **άκολασία** άφήνεται ασύδοτη για τους **ένηλικούς**.

• Η **φωτιά** στό καμίνι της άκολασίας άνάβει άπό παληά.

• Φούντωσε. Προχώρησε. Άπλώθηκε σε κάθε γειτονιά, μέ τήν διάδοσι συγχρόνων **ήλεκτρονικών** μέσων. Περιτύλιξε κάθε σπίτι. Έκανε τήν καταστρεπτική της παρουσία μέσα σε κάθε **δωμάτιο** των έλληνικών σπιτιών. Η **τηλεόρασις** έστησε τό θρόνο της παντού.

Φοβερή ή ζημιά κι άπ' τήν κακή χρῆσι του **ύπολογιστή!** Ίδιαίτερα πυρακτώνει καί καίει αισθησιακά τό «*ιντερνέτ!*»!

• Τώρα τελευταία άναψε ή φρίκη της άκολασίας σε κάθε τσέπη. Πρόκειται για τά **κινητά**. Όλα πυρπολούνται άπ' τήν αισχρή έπιθυμία.

Μέ 200 ευρώ (€) αγοράζονται κινητά, πού όχι άπλως φωτογραφίζουν, αλλά καί παρουσιάζουν ύποπροϊόντα άκολασίας καί άνωμαλίας, μέσω... *ιντερνέτ!* Ένα μηχανάκι 4x10 κρύβει όλες τίς μηχανές του Διαβόλου!

• Άπαιτείται **άντίστασις**. Πώς όμως; Όταν οί γονείς κάνουν πρόχειρο δώρο στα παιδιά τους τέτοιο κινητό;

• **Άντισώματα** νά βρεθούν. Πώς όμως; Πρέπει νά χουν τά παιδιά καί οί νέοι στην καρδιά τους φυτεμένες άλλες άγάπες, καί κυρίως τήν **άγάπη στό Χριστό**, για νά μήν ύποχωρούν στην πρόκλησι των αισχρών κινητών τηλεφώνων!

Κάποτε ό Διάβολος έβαζε στην τσέπη καβούρια **φιλαργυρίας**, καί οί πλεονέκτες δέν έδιναν χρήματα για έλεημοσύνη. Τώρα βάζει στην τσέπη τή **φωτιά** της **φιληδονίας**. Τό κινητό έκανε τό Διάβολο πίο **άεικίνητο!**

Οί «θεοί» πώς πεθαίνουν;

Πλος ένας «θεός» της μπάλλας πέθανε. Ό κορυφαίος Άγγλος ποδοσφαιριστής **Τζόρτζ Μπέστ** πέθανε στα τέλη Νοεμβρίου του 2005, θύμα κι αυτός του **άλκοολισμού**. Ούτε ό άθλητισμός μόρε-

σε νά τόν διαφυλάξῃ ἀπ' τόν ἀλητισμό, οὔτε τὰ πολλά λεφτά του μπόρεσαν νά τοῦ ἐξασφαλίσουν τήν υἰεία.

Κι ὁμως ἦταν τό **ἰνδαλμα** γιά ἑκατομμύρια νεαρούς σ' ὅλο τόν κόσμο. Ἀπ' τή στιγμή, πού τό ποδόσφαιρο μπήκε στό κύκλωμα **οἰκονομικῶν συμφερόντων**:

- Ἐπαψε νά ναι **ἄθλημα** καί υἰγιῆς ψυχολογία.

- Σπαταλῶνται **ἑκατομμύρια** εὐρώ (€) γιά τήν ἀπόκτησι ποδοσφαιριστῶν.

- Ἐπικρατεῖ ἡ **βία** καί ἡ τρομοκρατία στά γήπεδα.

- **Φανατίζονται** μικροί καί μεγάλοι γιά μιά ομάδα, πού μόνο ἑλληνική δέν εἶναι (οἱ ἐννέα στοὺς ἔντεκα εἶναι ξένοι!).

- Οἱ παράγοντες κάθε ἀγῶνα κινδυνεύουν νά χαρακτηριστοῦν «**πουλημένοι**»!

- Σύρεται ἡ νεολαία σάν ἀφιονισμένη μάζα στά δύο ἄκρα: στήν **εἰδωλοποίησι** καί στήν **ἀπομυθοποίησι** παικτῶν καί προπονητῶν.

Ἄνεβαινε στό «**ζενίθ**» τό ποδοσφαιρικό πάθος; Κατεβαίνει στό «**ναδίρ**» ὁ πολιτισμός τῆς ψυχῆς. Στ' ἀλήθεια, τί ἀνιέρη **ἐκμετάλλευσις** τῆς φυσικῆς δίψας γιά θέαμα καί γιά ψυχολογία!

Φοροκλοπή - Βρεφοκλοπή!

Ἄίως τῆς φοροδιαφυγῆς. Τυπικά πάντοτε ὑπῆρχε. Τώρα ἀξιῶναι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ πρόσθετα, αὐστηρότερα μέτρα. Τό Κράτος παρουσιάζει κάποια ἀδυναμία νά συλλέξῃ τὰ **φορολογικά** ἔσοδα.

- Γιά νά ζήσῃ οἰκονομικά τό Κράτος, οἱ πολῖτες του πληρώνουν τοὺς κανονισμένους **φόρους**.

- Κάθε τι, πού ἔχει ἀξία, φορολογεῖται. Καί ἡ **ἀγάπη τοῦ Θεοῦ** φοροληγέθηκε κι αὐτή, καί μάλιστα πολὺ ἀκριβὰ. Γιά νά ζήσουμε οἱ ἄνθρωποι, ὁ Θεός δέν λυπήθηκε, «οὐκ ἐφείσθη τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ» (Ρωμ. η' 32).

- Καί ἡ **ἔρωτικὴ ἀγάπη** μέσα στό γάμο ἔχει τό δικό της φόρο. Εἶναι ἡ **παιδοποιία**. Συνέπεια τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς εἶναι ὁ σταυρός τῆς τεκνογονίας.

- Ἡ φοροδιαφυγὴ ἀπαγορεύεται. Γιατί ἡ **ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας** ἐπιτρέπεται καί συντελεῖται ἀπ' τοὺς πλείστους;

- Ἡ φοροκλοπὴ διώκεται. Γιατί ἡ **βρεφοκλοπή**, ἡ **βρεφοκτονία**, καί ἐπιτρέπεται καί νομιμοποιεῖται καί... ἐπιδοτεῖται;

- Ἀπὸ τῆ μιά μεριά μιλάμε γιά μέτρα ὑπέρ τῶν **πολυτέκνων**, κι ἀπ' τὴν ἄλλη τό Κράτος ἐπιμένει νά διατηρῇ τό ἐγκληματικό, τό παιδοκτόνο, μέτρο, πού καλεῖται **ἔκτρωσις**!

- Ἀπὸ τῆ μιά νομοθετοῦνται τρόποι γιά **τεχνητὴ γονιμοποίησι**, κι ἀπ' τὴν ἄλλη καταστρέφουν τόν τρόπο τῆς φυσικῆς γονιμοποιήσεως!

- Γιατί τὰ **ἄτεκνα** ζευγάρια ἔχουν πάση θυσίᾳ δικαίωμα ν' ἀποκτήσουν παιδιά, καί στά παιδιά, πού ἤδη βρίσκονται στόν πρόλογο τῆς ζωῆς (στήν κύησι), **στραγαλίζεται** τό δικαίωμα νά δοῦν τό φῶς τοῦ ἡλίου;

- Γιατί τό Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἐξαγγέλλει αὐστηρὰ μέτρα γιά ἐγκληματικὴ συμπεριφορὰ σέ βάρος συζύγων, καί τό ἴδιο καταδικάζει ὄχι ἀπλῶς σέ **βιασμό**, ἀλλὰ σέ **θανατικὴ ποινὴ** τὰ πῖο ὁμορφα καί ἀθῶα οἰκογενειακά μέλη, τὰ κυοφορουμένα βρέφη;

Γιατί;... Γιατί;... Γιατί;...

Εἶναι πολλά δέκα εὐρώ γιά ὅλο τό χρόνο;

- Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ εἶναι **10 Εὐρώ (€)**. Ἀπευθύνεσθε:

- «**Βαπτιστῆς**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**.

- Στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστῆς**», **Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 103, 17236 Ἅγιο Δημήτριο**.

- Στό λογαριασμό:

E U R O B A N K

(*πρ. Ἐργασίας*): **0026.0236.39.0100353548**.

- Προσοχὴ! Οἱ συνδρομητῆς τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα